

Slávnosť svätého Josemaríu

Rozjímanie na slávnosť svätého Josemaríu. Navrhované témy sú: povolanie k svätosti v bežnom živote; kontemplácia uprostred sveta; apoštolát priateľstva.

ĎALŠÍ ROK, čo si pripomínáme narodenie svätého Josemaríu pre Nebo 26. júna 1975. Tam je teraz, v našej definitívnej vlasti, oslavuje Boha spolu so všetkými svätými Cirkvi, spolu so všetkými ľuďmi, ktorým jeho kázanie a zakladateľská činnosť pomohli žiť v blízkosti Boha. Pri viacerých príležitostiach povedal, že jeho veľkým snom je, ukrytý v

niektorom kúte Neba, vidieť všetkých ľudí, ktorým bol z Božej vôle otcom v Opus Dei, a tých, ktorí prišli do tepla tejto rodiny. Svätý Ján Pavol II v deň blahorečenia Josemaríu v Ríme v roku 1992 povedal: „Aktuálnosť a transcendentnosť jeho duchovného posolstva, hlboko zakoreneného v evanjeliu, sú zjavné“^[1]. Niet pochyb o tom, že duchovné posolstvo svätého Josemaríu má mnoho aspektov, ale je v ňom svetlo prijaté od Boha, ktoré vedie ostatných: pamätať na univerzálne povolanie k svätosti a apoštolátu uprostred sveta; pamätať na to, že všetci sme povolaní byť šťastní s Bohom, uprostred všetkých vecí, ktoré robíme.

„Existuje len jeden život, stvorený z tela a ducha, a ten musí byť – dušou i telom – svätý a plný Boha: tohto neviditeľného Boha nachádzame v najviditeľnejších a najhmotnejších veciach. Neexistuje iná cesta, deti moje: buď budeme vedieť nájsť Pána

v našom bežnom živote, alebo ho nikdy nenájdeme“^[2]. Možno máme deň plný problémov, ktoré musíme vyriešiť, uprostred práce, ktorá sa nám nedarí, žijeme rutinu, ktorá možno začína byť monotónna, alebo prežívame vzťah, ktorý prechádza ťažkým obdobím. A možno sme v pokušení myslieť si, že by bolo lepšie, keby to všetko rýchlo pominulo, aby sme sa možno neskôr, v osobitnej chvíli, mohli tešiť z nášho vzťahu s Bohom. Na pomoc nám však prichádzajú slová svätého Pavla: „Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi“ (Rim 8, 14). Posolstvo svätého Josemaríu nás vyzýva, aby sme sa nechali viesť Božím Duchom uprostred bežných vecí. Boh na nás vo všetkých týchto chvíľach nezabudol: čaká tam na nás so svojou otcovskou láskou, aby urobil všetko po našom boku. „Všetko ľudské môžeš premeniť na niečo božské, ako kráľ Midas premenil všetko, čoho sa dotkol, na zlato!“^[3].

Možno pochopiť záľubu svätého Josemaríu v skrytých rokoch Kristovho života ako aj v živote prvých kresťanov. V prvom prípade tu máme samotného Boha, ktorý vedie normálny život, v mnohom podobný nášmu, uprostred každodenných námah a radostí. V druhom prípade máme obyčajných ľudí zo všetkých možných profesií a situácií, ktorí zdanlivo bez akejkolvek vonkajšej zmeny vpustili do svojho života Božie svetlo a zároveň osvetľujú životy ľudí okolo seba. A toto všetko je sviatostne poháňané krstom, ktorý sme my kresťania prijali: „Nech milosť tvojho krstu prinesie ovocie na ceste k svätosti. Nechaj, aby všetko bolo otvorené Bohu, a preto si vyber jeho; vyberaj si Boha znova a znova. Nestrať nádej, pretože máš silu Ducha, aby to bolo možné, a svätosť je v podstate ovocím Ducha Svätého v tvojom živote (porov. Gal 5, 22–23)“^[4].

„AKÚ ZVLÁŠTNU SCHOPNOSŤ má človek zabúdať aj na tie najúžasnejšie veci a nechať si zovšednieť tajomstvo!“, hovoril svätý Josemaría. „Kresťan nemôže byť povrchný. Aj keď je naplno zaujatý svojou bežnou prácou medzi ostatnými ľuďmi, hoci je vyťažený, zaneprázdnený, napätý, kresťan má byť zároveň úplne ponorený v Bohu, pretože je Božím synom. Božie detstvo je radostná pravda, útechu prinášajúce tajomstvo. Božie detstvo naplňa celý náš duchovný život, lebo nás učí stýkať sa s naším nebeským Otcom, spoznávať ho a milovať, a tak naplní náš vnútorný boj nádejou a nám dá dôverčivú jednoduchosť malého dieťaťa. Ba čo viac, práve skutočnosť, že sme Božími deťmi, nás vedie k tomu, aby sme s láskou a obdivom kontemplovali všetky tie veci, ktoré vyšli z rúk Boha, Otca a Stvoriteľa. A takýmto spôsobom sa

stávame kontemplatívnymi dušami
uprostred sveta, ktorý milujeme“^[5].

Svätý Ján Pavol II pri blahorečení
Josemaríu, ktorého dnes slávime,
zdôraznil, že „veriaci je na základe
krstu, ktorý ho začleňuje do Krista,
povolaný vstúpiť do nepretržitého a
živého vzťahu s naším Pánom“^[6].

Zakladateľ Opus Dei bol jasne
presvedčený, že svätosť uprostred
sveta je možná len vtedy, ak je
postavená na pevnej skale
modlitbového života Božieho dieťaťa.
Rozhovor syna so svojím Otcom je
prispôsobiteľný akýmkoľvek
okolnostiam, dýcha atmosférou
slobody, je plný dôvery toho, kto vie,
že je vždy pochopený. Život modlitby,
ku ktorému nás svätý Josemaría
nabáda, je hlboký do takej miery, že
aj s vedomím, že sme uprostred
sveta, ho neváhal prirovnať k
najvyšším duchovným vrcholom,
ktoré dosiahli mystici. Modlitba,

tento „nepretržitý a vitálny“ vzťah, je „základom duchovnej stavby“^[7].

„Urobme z nej preto modlitbu detí a nepretržitú modlitbu. *Oro coram te, hodie, nocte et die* (2 Esdr 1,6):

Modlím sa pred tebou dňom i nocou. Nepočuli ste ma často hovoriť, že sme kontemplatívni dňom i nocou, dokonca aj v spánku; že spánok je súčasťou modlitby? Pán povedal: *Oportet semper orare, et non deficere* (Lk 18, 1); musíme sa modliť stále, stále. Musíme cítiť potrebu obracať sa k Bohu po každom úspechu a každom neúspechu v našom vnútornom živote (...). Keď kráčame po uliciach a námestiach, musíme sa neustále modliť. To je duch Diela“^[8].

JOSEMARÍA bol kanonizovaný 6. októbra 2002 na Námestí svätého Petra. Svätý Ján Pavol II počas

homílie povedal: „Pozdvihnúť svet k Bohu a premeniť ho zvnútra: to je ideál, ktorý vám naznačuje svätý zakladateľ, drahí bratia a sestry, ktorí sa dnes tešíte z jeho povýšenia na slávu oltárov... Nasledujúc jeho kroky, šírte v spoločnosti bez rozdielu rasy, triedy, kultúry či veku vedomie, že všetci sme povolaní k svätosti. Snažte sa byť svätými predovšetkým vy sami, pestujte evanjeliový štýl pokory a služby, odovzdanosti Prozreteľnosti a neustáleho načúvania hlasu Ducha“^[9].

Svätý Josemaría pri viacerých príležitostiach označil Opus Dei za „intravenóznú injekciu do krvného obehu spoločnosti“^[10]. Mal na mysli, že ľudia v Opus Dei alebo tí, ktorí sa zúčastňujú na jeho formačných aktivitách, nepristupujú k svetu ako k niečomu, čo je mu cudzie, ako k niečomu, čo je nejako odlišné alebo vzdialené, ale tí, ktorí boli oživení

duchom Diela, sú zo sveta. To možno pripomína evanjeliový obraz cesta a kvasu (porov. Mt 13, 33): sám Ježiš vysvetlil, že kresťania sú ako ostatní ľudia, obyčajní ľudia, ťažko rozlíšiteľní podľa vonkajších vecí; ľudia, ktorí sa snažia všetko zvnútra prekvasiť. A ani na to neexistujú žiadne mimoriadne stratégie: kdekoľvek chce byť kresťan ruka v ruke s Bohom dobrým priateľom pre svoje okolie, nevyhnutne dôjde k evanjelizácii, pretože sa prirodzene podelí o to, čo poteší jeho srdce. Toto je to, čo svätý Josemaría nazval „apoštolátom priateľstva a dôvery“^[11].

„V prvom čítaní sa hovorí, že Boh umiestnil človeka na svet, *aby ho obrábal a strážil* (Gn 2, 15). A v žalme, ktorý spievame a ktorý sa svätý Josemaría modlil každý týždeň, sa hovorí, že skrze Krista máme za dedičstvo všetky národy a celú zem vlastnime ako svoju (porov. Ž 2, 8).

Sväté písmo nám jasne hovorí: tento svet je náš, je to náš domov, je to naša úloha, je to naša vlasť. Preto s vedomím, že sme Božími deťmi, nemôžeme mať pocit, že sme cudzincami vo vlastnom dome; nemôžeme prechádzať týmto životom ako návštevníci na cudzom mieste, ani nemôžeme chodiť po našich uliciach so strachom človeka, ktorý šliape na neznámom území. Svet je náš, pretože patrí nášmu Otcovi Bohu“^[12].

Svätý Josemaría povedal, že ak ho chce niekto v niečom napodobňovať, mal by ho napodobňovať v láske, ktorú má k svätej Márii. Môžeme prosiť našu Matku o kontemplatívny život, prežívaný uprostred sveta, aby sme sa s mnohými ľuďmi podelili o radosť zo života v blízkosti Boha.

[1] Svätý Ján Pavol II, *Homília*, 17-V-1992.

[2] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 114.

[3] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 221.

[4] František, *Gaudete et exsultate*, bod 15.

[5] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 65.

[6] Svätý Ján Pavol II, *Homília*, 17-V-1992.

[7] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 83.

[8] Svätý Josemaría, *Poznámky z meditácie*, 24-XII-1967.

[9] Svätý Ján Pavol II, *Homília*, 6-X-2002.

[10] Svätý Josemaría, *Dôverné poznámky*, bod 47, VI-1930.

^[11] Svätý Josemaría, *Listy* 37, bod 10.

^[12] Fernando Ocáriz, *Homília*, 26-VI-2019.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/slavnost-svateho-
josemariu/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/slavnost-svateho-josemariu/) (13.02.2026)